

ADRIAN MIHĂLȚIANU APUSUL

ADRIAN MIHĂLȚIANU s-a născut în București pe 9 mai 1975 și a copilărit în ultimii ani ai comunismului, hrănindu-se cu literatură SF și filme cu supereroi care arătau că răul poate fi, totuși, învins. Deși e licențiat în Drept Diplomatic, alege să urmeze o carieră în mai multe multinaționale de IT până în 2006, când inițiază pe cont propriu două proiecte editoriale online: un site de jurnale de călătorie, Xplorio, și un altul cu teste de mașini. Publică articole pe teme de business și tehnologie și editoriale în *România liberă*, *Ziarul Financiar*, *Gândul*. Devine redactor-șef al revistei *ProMotor* în 2012, iar apoi gestionează un proiect internațional, *Drivemag.com*, împreună cu o echipă alcătuită numai din români. Pasionat de istorie și fascinat de literatura de anticipație, își scrie primul volum de literatură SF în 2010 și îl publică în 2011, în limba engleză, pe Amazon. El reprezintă baza romanului de debut *Epoca inocenței*, prima parte a unei saga ce se va întinde pe mai multe secole, intitulată *TERRA XXI*, publicată la Editura Nemira în 2017. Finalist al concursului de proiecte de guvernare globală *Global Challenges 2018*.

de oameni, contează oare cu adevărat că nu ai ucis două miliarde și jumătate?

Iar acum? Acum primea un mesaj de la Lin conform căruia toată zbaterea Societății, toate trilioanele de dolari aruncate în spațiu erau, de fapt, irosite? Toți banii ăștia care ar fi putut îmbunătăți dramatic viața de pe Terra erau acum irosiți? Dacă obiectul se dezintegrase? Dacă își schimbase cursul? Dacă...

I se făcu frig. Se ridică cu greu din scaun și se duse să închidă ușile dinspre terasă. Soarele de apus înroșea timid pâcla groasă de peste Alpi, străpunsă pentru un moment de vântul de seară, care bătea cu putere. Sfârșitul lunii mai era, din cauza particulelor din stratosferă, mai degrabă ca un final de martie. Din fericire, iarna nucleară de care se temuseră savanții nu era chiar atât de gravă. Cel puțin, nu aici, în Alpi. Mai trase o dată aer în piept, apoi închise ușile, privind pentru câteva clipe prin geamul lor dâra de foc înghețat de pe creste.

Telefonul vibră din nou, în spatele lui. Înfrigurat, se întoarse spre masă și făcu un gest, pentru a-i fi afișat mesajul primit într-o hologramă. Era tot Lin.

„Scuze pentru mesajul trunchiat, avem în continuare probleme de comunicații. Am o veste bună și o veste proastă... Vestea bună e că telescopul Yang Liwei a reușit să regăsească obiectul!“

Lin făcu o pauză, căutându-și cuvintele. Dar nu avea ce altceva să mai zică, oricât o gătuiau emoțiile. Așadar își încheie mesajul privindu-l pe trilionar direct în ochi, cu toată frica pe care o emana acum privirea ei.

„Vestea proastă e că obiectul nu va mai ajunge aici în 2130. A accelerat puternic, dintr-un singur salt. Va ajunge aici mult mai devreme, dacă nu cumva mai accelerează încă o dată între timp. *Cu cincizeci de ani mai devreme!*“

Soarele apusese de tot acum. Se lăsa întunericul.

SUMAR

<i>But Not Tonight</i>	7
<i>Sometimes I Wish I Was Dead</i>	19
<i>A Question of Time</i>	24
Pulitzer	44
<i>Behind the Wheel</i>	54
<i>Blasphemous Rumors</i>	81
<i>Stories of Old</i>	104
<i>Two Minute Warning</i>	114
<i>Tora! Tora! Tora!</i>	124
<i>New Life</i>	158
<i>Waiting for the Night</i>	168
<i>Playing the Angel</i>	190
<i>The Darkest Star</i>	256
<i>Leave in Silence</i>	270
<i>Personal Jesus</i>	294
<i>Master and Servant</i>	305
Rocada mică	314
Șah	322
Șah dublu.....	332
Ning	340
Urgență	345
Stop joc.....	353

<i>Reset</i>	359
<i>Where's the revolution</i>	365
<i>Stripped</i>	387
<i>World Full of Nothing</i>	406
Îngerul păzitor.....	413
<i>PSI Kids</i>	418
<i>Dasvidania</i>	425
Duncan.....	433
Brooks	441
Tian	447
<i>Shine</i>	456
<i>Barrel of A Gun</i>	466
Bunker.....	475
<i>Hurricane</i>	483
Niște actori grăbiți	496
Iadul dezlănțuit	501
Sinaia	509
<i>Black Celebration</i>	522
<i>Genie X</i>	540
Dukh	544
<i>Eagle</i>	548
Alianța.....	554
<i>Shouldn't Have Done That</i>	566
<i>Sweetest Perfection</i>	572
<i>The Sun & the Rainfall</i>	583
Spulberarea visului	589
Sfârșit.....	595
<i>Construction Time Again</i>	603
<i>Damaged People</i>	613
<i>Fail</i>	616

BUT NOT TONIGHT¹

Nikita plutea deasupra câmpiilor înghețate și orbitor de luminoase ale lui Enceladus, unul dintre mulții sateliți ai lui Saturn. Trecea cu viteză pe deasupra „dungilor de tigru“, marile crevase din care se ridicau, puțin mai departe, criovulcanii ce atrăseseră aici zeci de sonde umane în ultimele două decenii.

Se uită în sus, la imensul Saturn care genera toată această activitate tectonică pe micul satelit. Se apropia acum de cortinele de gheață și aburi aruncate în spațiu de gheizerele lui Enceladus. Se încordă, ca și cum impactul cu faldurile cristaline ar fi fost unul dureros. În realitate, îi plăcea la nebunie să simtă pe pielea lui senzația miilor de ace de gheață și să tragă în piept aerul metalic din cauza frigului. Îi aducea aminte de Siberia sa natală și de viscolurile de acolo, din copilărie.

Aici, deasupra acestor câmpii încrețite de forțe uriașe, se simțea ca acasă. O casă pe care fusese nevoit să o părăsească de mic, atunci când părinții săi fugiseră în Statele Unite pentru ca nu cumva guvernul să pună mâna pe el și să-l transforme într-un obiect de studiu și de experimente. Aici, pe înghețatul Enceladus și înconjurat de dronele umane care sondau imensele oceane de apă lichidă aflate sub crusta groasă de gheață, simțea că e una cu Universul.

¹ Toate titlurile de capitole din carte sunt nume de cântece ale trupei Depeche Mode. (n.a.)

Se gândi să-și ia zborul spre Saturn și să treacă, așa cum o făcuse de câteva ori în ultimele zile, printre uriașele sale inele. Asta urma să coste ceva bani, dar îi pusese deoparte special pentru așa ceva și...

Simți că e strigat de cineva. Era Matthew, ca de obicei.

Își deconectă Mintul – interfața sa mintală – de la Mindnet. Legătura cu dronele private care survolau Enceladus și care transmiteau de acolo imagini, sunete și senzații către sute de mii de minți de pe Terra dispuse să plătească pentru acest divertisment, fu întreruptă. Se afla din nou în California cea arsă de soare, cu pisica lui în poală. Matthew deja îi intrase în minte.

„Hai, frate, tre’ să mergem dacă vrei s-ajungem la timp. Fetele alea nu așteaptă!”

Se concentrează puțin și-l dădu afară din mintea lui pe blondul ăla enervant. Se concentrează puțin mai tare, căutând, adulmecând și reușind în cele din urmă să-i găsească o vulnerabilitate, un loc mai slab apărat al minții prietenului său. Îl lovi direct acolo. Din fața casei se auzi o plesnitură și apoi un strigăt.

– Băi rus împuțit! Iar mă faci să-mi dau palme?!

Nikita izbucni în râs. Se repezi la geam, dar pisica îi sări din brațe, apoi i se împletici printre picioare, așa că rusul căzu cu capul de marginea ferestrei, suficient de tare cât să se zgârie. Bodogăni amuzat pisica și se uită afară. Mai jos cu un etaj, în lumina apusului, blondul privea la el nervos, cu un obraz mai roșu decât altul. Reușise să-l facă să-și dea singur ditamai scatoalca.

– Bravo, mă, eu te grăbesc s-ajungem în club, iar tu te ții de căcaturi de-astea. Câți ani ai, treispe? Hai, că întârziiem! Roșcat împuțit ce ești!

Matthew voia să se prefacă nervos, dar Nikita îl simți imediat: era la fel de amuzat, atâta doar că nu se gândise încă exact cu ce să i-o plătească.

Blondul se zgâie la el de jos.

– Ce-ai de te ții de cap?

– Pisica. M-am împiedicat de ea și era să-mi sparg capul.

– Ahahaha! râse victorios blondul. S-o pupi pe boticul ăla vărgat. O meriți. Și o merită!

Rusul pufni din nou în râs, apoi își luă rapid o geacă pe el și se repezi pe scări în jos, sărind de data asta cu atenție peste pisică. Ținea la ea ca la ochii din cap, de-aia și insistase să-i fie clonată, cu trei ani în urmă. Dar uneori îl scotea din sărite, încurcându-i-se printre picioare când îi era lumea mai dragă. Iar seara asta era una specială. Era ultima lor seară liberă, înainte de a pleca pe cealaltă coastă a Americii. Și voia să profite la maximum.

Săriră amândoi într-un taxi autonom care coborî rapid spre tunelul vidat ce lega Pasadena de Los Angeles. După câteva secunde, fură trimiși cu mare viteză în subteran, pe sub marea aglomerație urbană. În cinci minute, parcurseră cei 50 de kilometri care despărteau cele două orașe și ieșiră direct în fața unui club din Long Beach. Coborâră din taxi, apoi se îndreptară hotărâți spre poarta clubului, pregătiți să intre.

Un bouncer înalt de doi metri și lat cam tot pe-atât îi privi din cap până-n picioare. Mintul său îi spunea că cei doi puști din fața sa aveau 21 de ani, dar moacele lor de adolescenți îi spuneau cu totul altceva. Plictisit de hackerii de identitate, le făcu un semn din deget.

„Hai, valea, mucușilor. Până nu vă dau pe mâna poliției.”

Alesese să le vorbească prin Mindnet, deci era loc de negociere, gândi blondul, așa că Matthew îi întoarse favoarea, zâmbindu-i și răspunzându-i tot mintal.

„Frate, să mor io că avem vârsta legală! Intrăm, bem ceva, dansăm puțin și totul o să fie bine și pentru tine! Zece credite nu strică nimănui, nu? Ți le pot transfera chiar acum.”

Bouncerul se încruntă la ei. Ras în cap și cam ars de soare, cu un tatuaj care-i străbătea jumătate de față, părea total jignit de propunere. De data asta, nu mai folosi Mintul pentru a vorbi cu ei.

– Auzi, băi, puț? Marș de-aici cu gagică ta sau vă sparg pe-amândoi de nu vă vedeți. Hai, ăsta nu e club pentru copii, taratata, valea! Disney e mai încolo!

Le mai făcu un gest cu brațul, privind pe după ei, pentru că se apropiu trei fete care arătau sublim. N-avea timp de toți

mucoșii. Blondul încă zâmbea impertinent, așa că bouncerul decise că ar fi cazul să-i dea, totuși, o scatoalcă. Eventual una care să le impresioneze și pe tipele alea.

Deodată, simți că greșește profund. Tinerii din fața lui aveau, într-adevăr, vârsta legală. Tinerii din fața lui puteau intra, într-adevăr, în club. Tinerii din fața lui meritau chiar să fie salutați ca niște vechi clienți, mai ales de față cu fetele care acum erau la doi metri mai în spate.

Le zâmbi transpirat și le deschise ușa.

– Hei, intrați! Mă bucur să vă văd aici. Hai, să rupeți fetele!

Blondul și roșcatul îl priveau fix, rânjind. Îl salutară și ei, apoi trecură liniștiți pe lângă el, oprindu-se de-o parte și de alta a ușii larg deschise pentru a le face loc fetelor. Acestea chicotiră și intrară, urmate de băieți.

Bouncerul rămase nedumerit o vreme, apoi se trezi când veniră următorii clienți. Uitase deja despre ce fusese vorba, așa că-și reluă activitatea.

Înăuntru, Nikita se urcase deja pe un scaun de bar, însoțit imediat de blond. Își luară câte o bere, în ciuda privirilor întrebătoare ale barmaniței.

– Îți dai seama că ăștia se duc jde ore la sală ca să-și pună kile de mușchi pe ei, doar ca apoi să aibă un creier de bibilică? Data viitoare o să-mi iau un tricou cu Jedi pe el, na, să fie pe față!

Matthew nu-i răspunse imediat. Privea atent prin jur, să vadă dacă găsește vreo fată bună de fermecat. Barul în formă de U se afla la parter, în jurul unei curți interioare care dădea spre un imens podium de dans aflat un etaj mai jos, la subsol. Ringul deja se umpluse de tineri care dansau printre luminile laserelor și hologramelor, sub o bubuială care suna ca muzica unui iad metalic. Distracția începea devreme în Los Angeles și dura până dimineața. Ei nu aveau chiar atâta timp la dispoziție.

– Ei, lasă, că alții pun kile de informații pe ei, și creierul le e tot la fel de mic... Și ți-am zis de un milion de ori, nu mă interesează plictiseala aia de Star Wars. Nici remake-ul, nici originalele. Mai ales cu accentul tău rusesc.

Se opri, apoi îi dădu un cot virtual, vorbindu-i prin Mint.

„Fii atent la aia! Băi, ce bine arată! Ce zici, ne băgăm?”

Nikita oftă.

„Da’ știu că ești disperat să nu mai fii virgin, tinere padawan! Da, arată bine, dar nu-i de nasul tău. Nu vezi ce gorile are în jur?”

Bruneta la care se holba Matthew avea trăsături asiatice, un păr lung și lucios, niște picioare și mai lungi, dar și patru huidume care stăteau fermecați în jurul ei pe canapelele din lounge, de lângă bar.

Blondul îi răspunse plictisit.

„Am crescut la Fermă, izolat de restul lumii, rusule. Ca și tine, de altfel. Și dacă mă mai faci padawan, te bag undeva. E singura noastră noapte de distracție adevărată și n-aș vrea s-o ratez. Tipa aia e perfectă, iar de gorilele din jurul ei nu-mi pasă. Exact ce vorbeam – ce, ție ți-ar fi frică de niște bibilici?”

„Aha, deci de tine vorbeai cu kilele alea de informații degeaba, nu?”, îl șicană roșcatul.

Matthew pufni în răs, îi arătă degetul mijlociu, apoi își aranjă cămașa pentru a se duce spre brunetă. Aceasta tocmai se ridicase, urmată de prietenii ei, și cobora spre ringul de dans. Blondul ridică o sprânceană, dar își asumă riscul. Lăsându-l pe Nikita singur la bar, le luă urma. Câteva momente mai târziu, se afla în mijlocul învâlmășelii de trupuri în mișcare, urmărind-o pe brunetă așa cum își urmărește vânătorul prada.

Rusul ridică din umeri. Pentru el, sexul virtual fusese deocamdată de ajuns. Chiar nu avea chef să se complice cu relații interpersonale pentru care nu fusese antrenat. În izolarea de la Fermă, alături de ceilalți telepați din naștere, se îndrăgostise o singură dată, dar Ea îi refuzase avansurile, iar asta-l duse în pragul depresiei. Să fie sănătos blondul, dacă vrea să se ardă, n-are decât... Se concentră la berea lui. A doua.

Matthew se rupea acum în figuri pe ringul de dans, făcându-și loc printre matahalele de care era înconjurată bruneta. Profitase de înghesuială să ajungă chiar lângă ea, încercând să-i atragă atenția. Și se părea că reușea, pentru că ochii ei migdalați se ațintiră de câteva ori asupra lui, ba chiar o dată îi zâmbi încurajator. Dacă

n-ar fi fost ilegal, i-ar fi intrat în minte să vadă ce gândește despre el. Fusesse însă instruit de Profesor să nu facă niciodată așa ceva.

Încurajat, începu să danseze și mai abitir, amestecând mișcări diferite pe care le învățase cu o seară înainte, descărcându-și direct în minte pașii. În timpul nopții, creierul își crease căile neuronale potrivite, iar acum era pregătit să-i miște membrele ca unui dansator de elită. Se făcu ceva loc în jurul lui.

„Hahaha, să vezi cine și-o pune în seara asta!“, își tachină el prietenul. „Ia să-ți arăt cum se face!“

Rusul se întoarse pe scaunul de bar și se aplecă să vadă mai bine scena. Bruneta părea într-adevăr fermecată. Matahalele din jurul ei, nu prea. Se gândi să-i spună lui Matthew să fie atent, însă era deja prea târziu.

Blondul îl lovi, din greșeală, pe unul dintre ei. Zdrahonul îl împinse nervos mai încolo, luându-l prin surprindere și făcându-l să se împiedice de un alt culturist. Acesta, la rândul lui, înjură și-l împinse și mai puternic, cu ambele mâini, într-un alt hândrălu, aflat exact lângă brunetă. Matthew încercă să evite matahala, dar tot ce reuși fu să cadă peste fată, culcând-o la pământ.

Bruneta, care până atunci îi zâmbise, țipă scurt, mai mult din cauza surprizei. Blondul de deasupra ei era mai speriat ca ea acum și încerca să bâiguie niște scuze. Dar asta nu dură mult, pentru că zbură în aer, ridicat de guler de una dintre matahale.

– Băi janghină, pe bune?! Ia să-ți aranjez eu fața...

Culturistul își strânse pumnul, ținându-l cu cealaltă mână pe blond, care rămăsese cu gura căscată. Apoi, matahala își împinse pumnul prin aer și-i pulveriză nasul, trimițându-l patru metri mai încolo, la pământ. Ceilalți dansatori, care până atunci ignoraseră încăierarea din cauza zgomotului, se dădură speriați la o parte. Blondul ateriză pe spate, făcut knock out.

Alte două matahale se aruncară asupra lui și-l luară la șuturi, în timp ce bruneta încerca să se ridice de jos, urlând la ei să-l lase în pace. Se părea că soarta blondului era pecetluită: avea parte de sex, dar nu cum și-ar fi închipuit.

Deodată, cei doi se opriră, apoi se ridicară de pe blond, uitându-se tâmp unul la altul. Primul îi trase un pumn în plină figură celui-lalt. Acesta îi răspunse și el cu un pumn. În câteva clipe, se luară la bătaie în toată regula, iar ceilalți începură și ei să se încaiere, într-un meleu general care cuprindea întregul ring de dans.

Printre toate aceste trupuri care se loveau nebunește unele pe altele se strecură un rusnac lungan și pistruiat. Îl trase apoi pe prietenul său ca pe o cârpă, pe sub bătaușii care-și vedeau în continuare de cafteală.

Când mai avea câțiva pași până la ieșire, muzica se opri, lumina se aprinse, iar în difuzoare sună alarma de hacking mintal. Djin, sistemul de inteligență artificială american, identificase spargerea Minturilor celor din club, iar acum aplica procedura de urgență. Legătura la Minturi a lui Nikita fu întreruptă, așa că de data asta era pe cont propriu.

În spate, bătaia încetase, iar gloata se holba acum la cei doi băieți opriți în fața ușii. Blondul abia își revenea în simțiri, în timp ce roșcatul zâmbea încurcat.

„Frate, e timpul s-o ștergem de-aici. Urgent!“

Matthew îi răspunse tot mintal, pentru că avea gura plină de sânge de la lovitura matahalei.

„Așa rău e? Am marcat ceva? Că nu mai știu...“

„Ai marcat de nu te-ai văzut...“

Împinse de ușa clubului, să iasă. Gloata, ca la un semn, începu să urle. Apoi năvăli spre ei pe scările dinspre ringul de dans.

Blondul se trezi subit și țopăi pe ușă afară, sărind într-un picior. Roșcatul ieși în urma lui, apoi, privindu-l fix pe bouncerul luat din nou prin surprindere, îi dictă direct în creier, fără să mai aibă nevoie de Mint.

„Oprește-i! Cu orice preț!“

Fugeau acum, cu chiu, cu vai, spre stația de drone-taxi auto-nome, lăsând în spatele lor un nou caft generalizat, de data asta implicându-l pe bouncerul uriaș și pe cei care ieșeau din club, cărora le zbură măselele pe rând. Seara lor în oraș se terminase